

Tidligere varaordfører med innrømmelser og ansvarsfraskrivelse

Tidligere varaordfører i Kautokeino stod for Indre-Finnmark tingrett mandag 18. desember. Der innrømte vedkommende iflg. media å ha hatt et seksuelt forhold til et 15 år gammelt jente/barn. Og la det være klart at en 15-åring er et barn, som vi bl.a. finner det definert i straffeloven: ”Den som har seksuell omgang med barn under 16 år, straffes med fengsel inntil 5 år.”

Men hva er det egentlig den tidligere varaordføreren innrømmer? For å bruke definisjonen til Felleskap Mot Seksuelle Overgrep innrømmer han at han ganske enkelt har **”utnyttet sin overlegenhet og autoritet som voksen for å engasjere barn i seksuelle aktiviteter, som barnet verken emosjonelt eller seksuelt er utviklingsmessig moden for, eller kan forstå rekkevidden av og som de derfor ikke kan si ja eller nei til”**.

Dette er nemlig hovedpoenget, så egentlig burde vi stoppe innlegget her. Men i og med at vi igjennom media også har fått vite at det i retten kom fram mer en som så, så er en fortsettelse av innlegget helt nødvendig.

Først og fremst kan man spørre seg: Kan man forsvare slike handlinger? Som samfunn og som voksne må vi selvfølgelig ta avstand fra og ikke akseptere slikt. Og nettopp derfor har saken havnet der den skal befinne seg, til prøving i rettsapparatet og slik markert med tydelig og allmenn avstandstaking.

Men forsvarer så den tiltalte sin handling? Som det framgår i mediene så sier han at han burde sett problemet da, men at han ikke gjorde det. Der er vi enige med han: Det burde han. Men det gjorde han altså ikke. For han gjorde det han ikke burde gjort, nemlig å misbruke et barn seksuelt. Og det begrunner tiltalte med å si at dette var bygd på et ”gjensidig kjærlighets- og tillitsforhold”. I disse ordene ligger en innrømmelse om å ha utnyttet barnet for å oppnå seksuell tilfredsstillelse, med både emosjonelle og autoritære virkemidler. Det er klart dette bygger på hans premisser. Han er voksen og har en posisjon i samfunnet og hun er et barn. Et gjensidig kjærlighetsforhold av denne typen mellom et barn og en voksen er altså umulig, selv om barnet i sin umodenhet tror det. En voksen må forstå at barn handler og tenker som barn, altså i en tilstand der man verken ”emosjonelt eller utviklingsmessig er moden”. I forholdet til barn er det de voksne som har all makt og som skal ta de voksnes avgjørelser.

I skrivende stund kjenner vi ikke til utgangen i saken ut over det at den tiltalte per definisjon har tilstått seksuell misbruk av en mindreårig. Aktor i saken har i alle fall latt ned påstand om seks måneders fengsel, noe som ikke står noe særlig til loven, men det er en annen diskusjon. Uansett, denne tilståelsen kan hende er starten på en selvransaking hos tiltalte som forhåpentlig er av en slik dimensjon at han forstår at all skyld hviler på ham. **Dette betyr også at barnet og barnets foreldre kan gå ut av rettslokalet med hevet hode, for det er ingen andre enn tiltalte som skal føle skam i denne saken.**

Styret i Dievddut, 20.12.06
Aslak Mikal Mienna (sign)
Anton Dahl (sign)
Thomas Nygård (sign)
Nils Runar Hætta (sign)